

Ik heb nogmaals een drukke, hete zomer doorgebracht met de mensen die ons project in India uitvoeren. Er is in de omgeving veel opmerkelijks verricht, en aan sommige van die activiteiten heb ik deelgenomen. Ik was trots, bij de vrouwen in blauwe sari te mogen zijn, onze 'Mahilamandals' uit Ramnagar. Bij die gelegenheid nodigden zij mij en hun dorpsverste uit voor een bijeenkomst, waarop ze duidelijk maakten dat ze wilden dat de eisen die ze hadden ingediend, behandeld zouden worden. Een daarvan was, dat de weg naar hun dorp zou hersteld worden. Het dorps hoofd beloofde dat hij zijn best zou doen om aan al die terechte eisen tegemoet te komen, en dat de weg binnen het jaar zou hersteld zijn. De vrouwen antwoordden meteen dat ze mij opnieuw zouden uitnodigen over een jaar. Als de weg dan niet klaar is, zullen we allemaal recht naar zijn huis komen ! Dat is dus de afspraak tussen de vrouwen en het dorps hoofd. Nu is het afwachten om te zien in hoeverre hij zijn belofte nakomt.

Een andere gebeurtenis was een bijeenkomst van zo'n 700 vrouwen uit de dorpen in de omgeving, om onderwijs voor meisjes te promoten en om het doden van vrouwelijke foetussen en baby's tegen te gaan.

Ik werd uitgenodigd door de « vrouwen in blauwe sari's » op hun volgende bijeenkomst, in augustus 2018...

Warm welkom in de leprakolonie in Tahirpur.

Net voor ik in de Sint-Antoniusschool in Dugawar aankwam, crashte het computersysteem en het was zo erg, dat ik vreesde dat ik veel tijd zou moeten besteden aan de herstelling van het systeem. En mijn vrees werd bewaarheid: ik heb veel tijd doorgebracht in de computerlabo's, met het updaten van het netwerksysteem. Zolang ik in België ben, verwondert het me altijd dat elektronische toestellen in India zo vaak stukgaan. Maar door hier een maand door te brengen realiseerde ik me wat een probleem dit is voor de school. Door de hitte, het stof, de vele stroomonderbrekingen, enz. wordt de levensduur van het systeem aangetast. Dankzij het vlotte postsysteem kon ik de benodigde onderdelen bestellen in Europa en de VS, en het systeem weer in gang krijgen voor ik weer naar huis vertrok. Voortaan kan ik het computersysteem van de school rechtstreeks vanuit België beheren !

Ook ons andere project, de Sint-Antoniusschool in Rahrai, heb ik enkele keren bezocht. De kinderen in de school in Rahrai zien er zeer gelukkig uit, en zijn geïnteresseerd en nieuwsgierig. De eerste verdieping van het schoolgebouw is nu af. We hebben de eerste verdieping van een vleugel verbouwd tot een verblijf voor de leerkrachten. Er wonen nu 7 leerkrachten op deze campus. De inschrijvingen voor de nieuwe leerjaren waren nog bezig in augustus. Er worden ook veel opleidingen voor vrouwen georganiseerd in Rahrai... de sociale projecten verlopen perfect volgens plan.

Marc Valentin
Voorzitter

Nieuw bijlessenprogramma in de leprakolonie in Tahirpur

Zoals u wellicht weet sponsoren wij sinds 12 jaar kinderen uit twee leprakolonies in de staten *Delhi* en *Hariyana*. We zorgden dat deze kinderen in een goede Engels middenschool worden ingeschreven en betalen hun de kosten voor hun onderwijs. Onze staf gaat deze scholen en de gezinnen geregeld bezoeken om hun vorderingen op te volgen. Sommige van de oudere kinderen hebben intussen hun school al afgemaakt en zitten nu in het hoger onderwijs.

We konden dit programma niet uitbreiden door meer kinderen te helpen, omdat de Engelse middenscholen in de steden zeer duur zijn en we ons budget moesten beperken. Bovendien is het zo dat we hoe dan ook slechts een beperkt aantal gezinnen konden helpen, terwijl we meer en meer aanvragen ontvangen van ouders om hun kinderen te sponsoren. Het werd heel erg moeilijk voor ons om ja te zeggen tegen de ene en nee tegen de andere...

Intussen hebben we nagedacht over manieren om meer kinderen uit deze kolonies te bereiken zonder individuele kinderen te selecteren voor sponsoring. Een van de voorstellen vanuit het veld was, een bijlessenprogramma voor de kinderen die al naar de openbare scholen gaan, om de kwaliteit van hun onderwijs te verbeteren en hen voor te bereiden op de hogere leerjaren.

Op die manier zal het programma meer openstaan voor allen die willen deelnemen.

Sommige ouders zijn zeer bezorgd over de kwaliteit van het onderwijs en de toekomst van hun kinderen. Het niveau in de openbare scholen voldoet niet.

Hoe organiseerden we dit nieuwe programma ?

De overheid heeft voor de kinderen van de *Tahirpur* kolonie een openbare school gebouwd in de kolonie zelf. Zoals in vele openbare scholen is de kwaliteit van het onderwijs in deze school zeer laag. De meeste kinderen uit de kolonie zijn ingeschreven in deze school, maar velen van hen laten de school voor wat ze is. Anderzijds zijn er ouders die zich zorgen maken over de opvoeding van hun kinderen en hen wel naar deze openbare school laten gaan, maar hen daarnaast ook privélessen laten volgen, die 8 € per maand kosten. Het is hun bedoeling, het niveau van de kinderen op te krikken. Maar die privélessen zijn niet efficiënt, want de klas zit overvol. Het leek ons dus nuttig om die kinderen te helpen die echt beter willen studeren, via een bijlessenprogramma dat wij hebben opgezet. Aangezien de openbare school volgens een ploegenstelsel werkt, organiseerden we ons programma ook in twee tijden.

De kolonie is een zeer overbevolkte plek en het is erg moeilijk er een geschikt lokaal te vinden voor zo'n leercentrum. Onze coördinator, Mr. *Raju*, die ook in de kolonie woont, stelde voor om dit centrum op te richten op de eerste verdieping van een huis met twee kamers en een gang, plus WC's. Dit gebouw ligt vlak naast de openbare school en het is geschikt voor wat we momenteel voor ogen hebben. We zijn gestart op 1 juni 2017. Twee leerkrachten geven de kinderen les, in twee shiften. We zijn begonnen met het 4^e, 5^e, 6^e en 7^e leerjaar.

De leerlingen zitten op de vloer

Mr. Raju legde ons uit hoe hij het bijlessenprogramma organiseerde.

en er is genoeg licht en genoeg schaduw. We kunnen het er voorlopig mee doen.

Mr. Raju superviseert en coördineert dit programma en Jena, onze veldwerkcoördinator bezoekt het centrum geregeld. De twee jonge vrouwen die de kinderen les geven zijn zelf afkomstig uit de kolonie. Ze hebben hun diploma behaald en zijn zeer capabel. Het ziet ernaar uit dat we goed gestart zijn.

Achtergrond van de Leprakolonie in Tahirpur

De leprakolonie in Tahirpur, Delhi, is met zijn bevolking van zo'n tienduizend mensen een van de grootste in Delhi. Deze kolonie werd in de jaren '80 gebouwd door de regering van Delhi om leprapatiënten te huisvesten die door hun gezin en gemeenschap verstoten waren. Eens de kolonie was gebouwd, namen patiënten uit heel het land de trein naar Tahirpur om er hun thuis van te maken. Ze kregen een huis met 1 slaapkamer en een kleine keuken. De laatste 4 decennia is de bevolking van de kolonie aangegroeid. Velen vonden partners in de kolonie zelf en trouwden. Een groot aantal van degenen die hier in de vroege jaren '80 aankwamen, zijn nu oud en hebben kinderen en kleinkinderen.

Naarmate de gezinnen aangroeiden, werd de plaats ernstig overbevolkt.

De toelage die ze krijgen van de overheid, 1800 roepies (25 euro) is niet genoeg om een gezin van te onderhouden. Degenen die een fysiek gebrek hebben gaan bedelen om in hun onderhoud te voorzien. Velen maken hun misvorming erger, om meer medeleven en steun van het publiek te krijgen. Het sociale stigma van lepra is nog steeds zwaar. Ze moeten hun identiteit verbergen als ze solliciteren voor een baan. Goede scholen laten hun kinderen niet

12 jaar geleden begonnen we deze kinderen te sponsoren... Zoals u ziet zijn de kleine meisje opgegroeid tot verstandige jonge vrouwen die het druk hebben met hun hogere studies !

toe, winkeliers durven hun geen werk te geven, niemand koopt wat van hen, hun kinderen kunnen niet trouwen met outsiders... hun identiteit hangt volledig samen met lepra. Degenen van hen die deze realiteit niet aankunnen worden verslaafd aan drugs en alcohol.

Er worden leiders verkozen binnen de gemeenschap, die deze kolonie besturen en zorgen dat de wetten gerespecteerd worden. Bij het betreden van de kolonie is het eerste gebouw dat we zien een gevangenis, bedoeld voor degenen die de wet overtreden. Er zijn ook enkele klinieken, geïnstalleerd en beheerd door NGO's, die de bewoners van medische verzorging verzekeren.

Goed onderwijs en vorming zijn de enige uitweg uit deze vicieuze cirkel. Zonder hulp van buitenaf lukt het niet. Degenen die via NGO's de kans kregen om beter onderwijs te volgen, vonden een baan en vestigden zich buiten de kolonie. Hier volgen enkele voorbeelden van door ons gesponsorde kinderen die goed op weg zijn om dat doel te bereiken.

Deepika is een van die kinderen in deze kolonie. Haar beide ouders waren ernstig verminkt door lepra. We lieten haar inschrijven in een van de goede scholen in de omgeving en voortdurend volgden haar vooruitgang op school en thuis. Ze deed het goed op school en studeerde af met goede cijfers. Ze was ook goed in een aantal buitenschoolse activiteiten. Haar ouders steunden haar van het begin tot het einde van haar studies. Na het 12de leerjaar werd ze door een andere NGO gesponsord om verpleging te gaan studeren in een goed ziekenhuis in Delhi. Momenteel werkt ze haar opleiding verpleegkunde af en dat biedt haar de kans om haar eigen leven op te bouwen.

Normaal sponsoren wij 1 kind uit een gezin. Maar we konden onze ogen niet sluiten voor *Deepika's* zusje. Toen zij drie jaar was, merkten haar ouders dat ze een probleem had met horen en praten. Toen onze staf het gezin ging bezoeken, boden we haar ouders aan haar een medisch onderzoek te laten ondergaan. Ze werd naar een neus-keel-en-oorspecialist gebracht, en op aanraden van de arts bezorgden we haar een hoorapparaat en lieten haar inschrijven in een speciale school voor slechthorenden. Ze doet het goed op school en ze is er ook heel gelukkig. Haar moeder steunt haar voortreffelijk en helpt haar, een beter leven op te bouwen. Veel meisjes die we tegelijk met *Deepika* sponsorden hebben het prima gedaan op school en zijn nu hogere studies aan het volgen.

De twee jonge vrouwen die de kinderen les geven bereiden de bijlessen van de dag voor.

